

**Psi doprovázejí
Helenu Sukovou na
cestách po celém světě**

Cesta za vítězstvím na CRUFTS...

Vášení kolegové a kamarádi, jelikož jsme se právě vrátili z dlouhatánské cesty z Anglie a já mám z naší smečky nejvíce sil, musím Vám naše putování řádně popsat. Nejlepší bude, když začnu od počátku.

hodinách od návštěvy u veterináře, Eurotunelem hurá do Birminghamu. Večer přiletěla chovatelka Anneli z Helsinek spolu s majitelkou Sumíkova brášky Carinou. Ve středu lehký trénink – já jsem dohlížel na správný výstavní postoj. A ve čtvrtek 10.3. 2005 konečně nastal ten velký den D. Bohužel na tuhle výstavu jiný pes, než který se ten den vystavuje, nesmí. Zůstal jsem tedy celý den v našem pronajatém domečku úplně sám :-).

Z doslechu Vám tedy mohu říci, že Sumíka opět vystavovala Anneli a panička u toho nesměla být, aby ho náhodou nerozptylovala. Večer ale dávali v televizi na BBC záznam, a tak jsem Sumíka a Anneli v akci i paničku při interview viděl. Panička dostala od BBC videokazetu, tak to asi uvidíme ještě několikrát... Sumík se umístil 5. ve třídě Limit Dog s celkem 9 psů. Obdržel diplom a tam napsáno VHC (Very Highly Commended) a je i jmenován na výsledkové listině na oficiálních internetových stránkách Crufts. Na té výstavě bylo přihlášeno dohromady 68 basenžiků a jen 6 jich nepřišlo. Celá výstava trvala celkem 4 dny a slyšel jsem, že se účastnilo přes 23 000 psů.

Ještě abych vám přiblížil prostředí této velkolepé události: Velké výstavní kruhy, kde v každém je položen zelený koberec, se nacházejí v pěti obrovských halách. Psi, kteří na vystavování čekají, musí být umístěni ve svém, každému předem určeném boxu. Každý box je přesně označen startovním číslem a vejde se do něho klasická pletivová klec velikosti právě pro basenžiho. Velká plemena psů holt leží v boxu

bez své klece. Poblíž každého kruhu je umístěna dlouhá dvojitá řada těchto dřevěných boxů, tak to nemají vystavovatelé tak moc daleko. Na vyvenčení se chodí na piliny, které jsou ohraničeny ve vzdálené části každé haly, takže ven do zimy nikdo nemusí. Je ale limit maximálně 30 minut, na jak dlouho se smí pes od svého boxu vzdálit, pokud není vystavován. Opustit výstavu se smí nejdříve v 16 hodin, do té doby musí být každý pes ve svém boxu - to i proto, aby si ho návštěvníci mohli prohlédnout pěkně zblízka. V každé hale je také velký prostor pro různé stánky se zbožím všeho druhu – od psích obojků, laskomin a pelíšků až ke šperkům pro lidské návštěvníky. A těch tam prý bylo opravdu početně. Panička vyprávěla, že se kolikrát ani nedalo tím davem projít. Diváky zaujmou též mnohé soutěže psů – agility, flyball, poslušnost... a mnoho dalších. Je možnost zhlédnout opravdu řadu všech možných, někdy až neuvěřitelných a velice atraktivních aktivit nás psů.

Cesta zpátky domů byla poněkud rychlejší, protože jsme to celé jeli najednou, bez přespání (1580 km + 50 km Eurotunel). No a teď všichni odpočíváme a já diktuji své dojmy z naší slavné cesty na Crufts. Slavné i proto, že byl Sumík prvním Sternhimmels basenžikem zde vystavovaným a určitě i prvním psem českého majitele, který se zde objevil, protože dřívejší náročné podmínky karantény vstupu na území Velké Británie zde účast v podstatě nedovolovaly. *Váš Jerry - pražský krysařík, vlastním jménem Willi ze Zámecké ratejny*

Všude s naší paničkou Helenou Sukovou cestujeme, a protože máme oba (já i bráška Sumík – vlastním jménem Sternhimmels Summa Summarum) trvalé bydliště v Monaku, znamená to trochu jednodušší zabezpečování našich cestovních formalit. Dnes už je cestování i s českým pasem stejné, ale ještě před půl rokem byla pravidla dosti rozdílná. Helena jezdí každým rokem v létě do Wimbledonu, vzpomínat na mládí :-), a tak se i naše psí dokumenty připravily na případnou cestu do Anglie. Oba máme mikročip od roku 2000. Začátkem roku 2002 nám brali krev na zkoušku protilátek proti vzteklině. Ale teprve až vloni v létě bylo rozhodnuto, že poprvé vyrazíme do Londýna i my dva. Panička tam ale měla i tenisové povinnosti, tak pozvala z Finska do Wimbledonu i Sumíkovu paní chovatelku Anneli Pukkilu a majitelku jeho tatínka a dědečka paní Hannu Hypen, aby o nás dva bylo dobře postaráno.

Již první cesta nebyla nic jednoduchého. Museli jsme mít potvrzení, že máme mikročip, protilátku proti vzteklině a 24 hodin před vstupem na území Anglie jsme byli odčerveni a dostali Frontline proti klíšťatům a opět na to musel být oficiální dokument. Jeli jsme autem, takže nejrychlejší cesta vede tunelem pod kanálem La Manche. Auto vjede do vlaku a ten ho převezde za 35 minut na druhou stranu.

Když už se tedy do té Anglie na čtrnáct dní jelo, panička s paní chovatelkou rozhodli, že se Sumík zúčastní dvou výstav, které se konaly právě v té samé době jako tenisový Wimbledon. Nejdříve jsme všichni vyrazili do Blackpoolu. To je město snad na konci světa. Je to od Londýna asi 400 km, ale v plném provozu pátečního odpoledne nám to trvalo snad 8 hodin. Z téhle výstavy si pamatuji, že celý den pršelo a byla zima.

Ještě jsem Vám zapomněl říct, že než může pes na výstavu v Anglii, musí dostat registrační číslo (ATC number) od Anglického kynologického svazu (obdoba ČMKU). Sumík, jelikož basenži je plemeno řádně uznané, neměl skoro žádný problém, ale já... Nakonec se paničce podařilo přes různé známosti pro mě získat právoplatnou registraci ve skupině psů s výcvikem pracovním a poslušností. Bohužel ne za plemeno pražský krysařík, ale jako pro „voříška“. Každopádně abych vůbec mohl vstoupit do prostor výstavy, musel jsem toto registrační číslo vlastnit a zároveň pak i být na výstavu přihlášen „ne pro soutěžení“ (angl.: Not for Competition).

Druhá výstava se konala o týden později ve městě Windsor. To už byl kousek, asi 30 km od Wimbledonu, a Sumík tam svoji třídu vyhrál. Soutěžil ve třídě zvané Limit Dog. Oni to tam mají vše trochu jinak – například basenži patří do skupiny 6 a ne jako ve zbytku Evropy 5. Sumíka vystavovala paní chovatelka, a tak měl ten nejlepší servis :-)! Tahle výstava ve Windsoru je dosti prestižní, a tak se „bráška“ svým prvenstvím i kvalifikoval na největší a nejuznávanější výstavu na světě – CRUFTS! Dnes k cestování sice už potřebujeme jen EU pet passport, ale proces kontroly a procedura před vstupem do Anglie je stále stejná. Takže veterinář v pondělí ráno, poté cesta celý den do Calais a v úterý dopoledne, což je po 24